

Σημείωσις. Ἡ Φοινίκη μόλις περιεῖχε 240 τετραγωνικά μίλια, καὶ δὲν ἦτο καρποφόρος· καὶ ὄριος ἦν ὄξεν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, καὶ ἦτο πολυαυθροποτάτη. Ἐμεταχειρίζετο τὰς κέδρους καὶ ἄλλα δ' ὄδρα τοῦ γειτονεύοντος ὄρους Λιβάνου εἰς ναυπήγησιν τῶν πολλῶν καραβίων της.

Κ Ο Ι Λ Η Σ Υ Ρ Ι Α

(Χαλεπία).

Ἡ Κοίλη Συρία, ἡ ἢ μεταξύ Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου χώρα, περιελάμβανε τὰς ἐφεξῆς ἀξιολόγους πόλεις. Ἡλιοῦπολις (Βαλβέκκ) πόλις καλὴ, ἔχουσα μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ Ἡλίου. Δείχνει ἀκόμη καὶ σήμερον πολλὰ καλὰ εἰρήπια. Δαμασκὸς (Δάμας, καὶ Σιάμ ἢ Σκιάμ), ἡ παλαιὰ μητρόπολις τῆς Συρίας, εἰς πεδιάδα καρποφορωτάτην, ἣτις ποτίζεται ἀπὸ τοὺς παντοδαποὺς βραχίονας τοῦ Χρυσοῦ ὄρου. Ἦτο μεγαλοπρεπῆς, ἔχουσα πολὺ πλῆθος ναῶν, καὶ ἄλλα ὠραῖα οἰκοδομήματα.

Σημείωσις. Οἱ κάτοικοι τῆς Κοίλης Συρίας ὠνομάζοντο Κοιλόσυροι καὶ Συροφαίνιες.

Σ Υ Ρ Ι Α .

Ὄρια. Πρὸς Βορρᾶν, Κιλικία καὶ τὸ ὄρος Ἀμανὸς (Ἀμῶν, ἢ Ἀλλοκῶν)· πρὸς ἀνατολὰς, ὁ Εὐφράτης· πρὸς μεσημβρίαν,

Κιλικία, Κοίλη Συρία, Αραβία· πρὸς δυσμὰς, ἡ μεσόγειος θάλασσα.

Ποταμός. Ὀρόντης (Ὀρόνδ' καὶ Ἐλ' Ἀσί· ἄλλοι δὲ Ταρφάρο, καὶ ἄλλοι Φαρφάρ), ποταμός ὀρμητικώτατος.

Ὀρη. Ὁ Ἀμανός εἰς τὰ σύνομα τῆς Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας· ἡ Πιερία συνεχομένη μὲ τὸν Ἀμανόν, καὶ ἐκτεινομένη ἐκ Βορρᾶ πρὸς Νότον· τὸ Κάσιον, ὑψηλὸν ὄρος πλησίον τῆς Σελευκείας.

Διαίρεσις. Ἡ Συρία (εἰς τὴν παλαιὰν Γραφὴν Ἀράμ) ἦτο διηρημένη εἰς πέντε ἐπαρχίας, Κομμαγηνήν, Σελευκίδα τὴν καὶ Τετράπολιν ὀνομαζομένην, Κυρρησικὴν, Χαλκιδικὴν, Πιαλμυρηνήν.

Κομμαγηνή. Κεῖται πρὸς τὰ βόρεια, καὶ εἶχε τὰς ἐφεξῆς πόλεις. Σαμόσατα (Σκεμψάτ) σιμὰ τοῦ Εὐφράτου, μεγάλη καὶ περίφημος, καὶ ὠχυρωμένη καὶ ἐκ φύσεως καὶ ἐκ τέχνης· πατρίς τοῦ Λαυκιανοῦ. Ζεῦγμα (Ζεκμέ) σιμὰ τοῦ Εὐφράτου, μὲ περίφημον ἐπ' αὐτοῦ γέφυραν. Θάψκος (ἐλ Δέρ), ἔπειτα Ἀμφίπολις ὀνομασθεῖσα, μεγάλη, καὶ εὐδαίμων πόλις εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου, ὅπου εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους ἐγένετο ἡ συνήθης διάβασις εἰς τὰς ἀνατολικωτέρας χώρας· Ἔως ἐδῶ ἐξετείνετο τοῦ Σολομῶντος ἡ ἐπικράτεια. Ὁ νεώτερος Κύρος ἦλθεν ἐδῶ διὰ τοῦ ποταμοῦ.

Σελευκίς. Σιμὰ τῆς θαλάσσης, ἔχουσα τὰς ἐφεξῆς πόλεις. Ἀλεξάνδρεια ἡ πλησίον Ἰσσοῦ· Σελεύκεια εἰς τὴν Πιερίαν (Κεψέ), φρούριον σχεδὸν ἀκατανίκητον. Λαοδίκεια (Λαδικὴ, Λίχε), πόλις μὲ λαμπρὸν λιμένα, ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸν φονέα τοῦ Καίσαρος Κάσιον. Ἄραδος (Ρουάδ), πόλις εἰς πεδιάδα, περικυκλωμένην ὑπὸ θαλάσσης, ἤμαζεν εἰς τὴν ἐμπορίαν· ἦτο ἀποικία τῶν Φοινίκων. Ἄντιόχεια

(**Ἀντακία**), ἡ χαλὴ μητρόπολις τῆς Συρίας, μᾶλλον δὲ, ὕλης τῆς Ἀσίας, πλησίον τοῦ Ὀρόντου. Συνέκειτο ἀπὸ τέσσαρα μέγῃ, ἐκ τῶν ὁποίων καθὲν ἦτο περικυκλωμένον μὲ τεῖχος. Εἶχε λαμπρὰ οἰκοδομήματα, καὶ ἦτο περίφημος τῶν ἐπισημῶν καθίδρα. **Ἐμεσσα** (**Χέμς**), πλησίον τοῦ Ὀρόντου, πόλις λαμπρὰ εἰς καρποφόρον καὶ ὑγιεινὴν πεδιάδα, μία ἀπὸ τὰς ἀξιολογωτάτας τῆς Συρίας. Ἐδῶ ἐγεννήθη ὁ Ἡλιογάβαλος.

Κυρρήσηκῆ. Μεταξὺ Σελευκίδος καὶ Κομμαγενῆς πρὸς Βερόαν· **Βέροια** (**Χαλέβ**, **Χαλέπ**, **Χαλυβίων**, **Ἀλέπει**), μία τῶν ἀρχαιοτάτων, καὶ ἰσχυρωτάτων πόλεων τῆς Συρίας.

Χαλκιδική, ἡ εὐφορωτάτη ἑπαρχία τῆς Συρίας, ὅπου ἦτο ἡ **Χαλκίς** (**Κινεστρίν**) πρὸς τὰ νότια τῆς Βεροίας, πόλις περίφημος.

Παλμυρηνή. Εἰς τὰ ἐξώτατα μέρη πρὸς μεσημβρίαν, ὅπου ἦτο ἡ πόλις **Παλμύρα** (**Ταδμόρα**), κτισθεῖσα ἀπὸ τὸν Σολομῶντα εἰς χαριεσάτην πεδιάδα· εἰς τοὺς μέσους χρόνους περίφημος, ἐλευθέρη πόλις, ὅπου ποτὲ ἐβασίλευεν ἡ δυνατὴ ἄνασσα **Ζηνοβία**. Ὁ φιλόσοφος **Λογγίνος** ἦτο διδάσκαλός τῆς, καὶ τελευταῖον μουσικός τῆς σύμβουλος. Τὰ ἕως τῆς σήμερον σωζόμενα λείψενά τῆς εἶναι μάρτυρες τῆς παλαιᾶς τῆς λαμπρότητος.

Σημείωσις. Ἡ Συρία ἦτο καρποφορωτάτη, εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς βουνώδης, εἰς τὰ μέσα ἐπίπεδος. Τὰ περὶ τὸν Ὀρόντην ἦσαν πλέον καρποφόρα, καὶ τὰ πέριξ τῆς Λαοδικείας ἔδιδαν καλὰ κρασία. Οἱ Σύροι ἦσαν μελαγχρινοὶ, καὶ ἐδιακρίνοντο ἀπὸ τοὺς λευκοὺς Σύρους τοὺς Καππαδόκας.

Μ Ε Σ Ο Π Ο Τ Α Μ Ι Α .

Όνομα. ὠνομάσθη ἀπὸ τὴν μεταξὺ δύο ποταμῶν Τίγρις καὶ Εὐφράτου ἑστίν τῆς · ὀνομάζεται τῶρα Ἀλβισέρικα ·

Όρια. Πρὸς Βορρᾶν ὁ Ταῦρος, ὅς τις τὴν χωρίζει ἀπὸ τὴν Ἀρμενίαν · πρὸς δυσμὰς ὁ Εὐφράτης, χωρίζων αὐτὴν ἀπὸ τὴν Συρίαν · πρὸς ἀνατολὰς ὁ Τίγρις, ἀπὸ τὴν Ἀσσυρίαν · πρὸς νότον Ἀραβία καὶ Βαβυλωνία, διακρινομένη ἀπ' αὐτὰς διὰ τῶν Μηδικῶν τειχῶν, τὰ ὅποια ἔκτισεν ἡ Σεμίραμις.

Ποταμοί. Τίγρις καὶ Εὐφράτης. Οὗτος ἐμβαίνει εἰς τὴν Μεσοποταμίαν κατὰ τὴν Ἑλεγίαν, ῥέει πρῶτον κατὰ δυσμὰς ἕως τοῦ ὄρους Ἀμανοῦ, ἀπὸ δὲ Σαμοσάτων εἰς τὰ νότια. Δέχεται εἰς τὴν Μεσοποταμίαν τοὺς ποταμούς · Βασίλειον ἢ Βιλίκτην (Βελέκ) καὶ Ἀβόρραν (εἰς τὴν ἀγίαν Γραφὴν Χεῶν, τῶρα δὲ Ἀλχαβαλί), εἰς τὸν ὅποιον χύνεται πρῶτον καὶ ὁ Σαοκόρας (Βάδι ἄλ Σεβαία).

Όρη. Ἡ Μεσοποταμία εἶναι ὄρεινὴ μόνον εἰς τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικά μέρη, καὶ αὐτοῦ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν εὐφορος · τὸ κατώτερον μέρος περιλαμβάνει μίαν ἐρημίαν, εἰς τὴν ὅποιαν αὐξάνουσι εὐώδεις βοτάναι, καὶ λέοντες.

Πόλεις. Εἰς τὸν Τίγριν. Ἀμιδα (Διαρβεκίρ), πόλις μεγάλη. Εἰς τὸν Εὐφράτην · Νικηφόριον (Ράφικα), τὴν ἔκτισεν ὁ Ἀλέξανδρος · Σέλευκος ὁ Καλλίνικος τὴν ὠνόμασε Κελλίνικον ἢ Λεοντόπολιν, πόλις καλὴ εἰς τὸν Βιλίκτην. Κιρκέσιον, (Καραμίτ ἢ Κιρκεσί), πόλις ὄχυρά. Γαυζανῆτις ὑπὸ τὰ Κούναξα, ὅπου ὁ νεώτερος, Κύρος ἔχασε καὶ τὴν νίκην καὶ τὴν ζωὴν · Εἰς τὸ μέσον τῆς

χώρας, Ἐδεσσα ἢ Καλλιρρόη ἢ Ἀντιόχεια (Ὀρρόα), πάλαι ποτὲ ἰσχυρὰ μητρόπολις ἐνδόξου βασιλείας. Κατώτερα ἀκόμη Κάρραι, ἢ ἡ παλαιὰ Χάρραν, ὅπου ἐκτυπήθη ὁ Κράστος· μακρὰν πρὸς ἀνατολὰς, Νίσιβις (Νεσιβίν), φρούριον τῶν Ῥωμαίων, τὸ ὅποιον ἀσοχάτως παρεχώρησεν ὁ Ἰοβιανὸς εἰς τοὺς Πέρσας. Μαρίδα (Μέρδα), ἰχυρὸς πύργος· μακρὰν πρὸς τὰ νότια μέρη ἦτο Σίννακα (Σινιά), καὶ ἀνόμη μακροτέρα ἢ ἀρχαία Οὐρ, γνήσιή ἀπὸ τὴν ἰσορίαν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ μετ' αὐτὴν, ὁμώνυμον φρούριον τῶν Περσῶν.

Σημείωσις. Ἡ Μεσοποταμία ἦτο πάντοτε θέατρον πολέμου μεταξὺ Ἀσσυρίων καὶ Μήδων, Ἑλλήνων καὶ Περσῶν, τῶν Σελευκιδῶν καὶ Πάρθων, Ῥωμαίων καὶ Πάρθων, καὶ ποτὲ δὲν ὑπερῆξεν αὐτεξούσιος. Τὸ περὶ τὸν Εὐφράτην ἀνώτερον μέρος ὀνομάζεται τώρα Διαρμυδζάρ· τὸ δὲ περὶ τὸν Τίγριον ἀνώτερον μέρος, Διαρβεκίρ· τὸ δὲ κατώτερον, Ραβία.

Α Ρ Μ Ε Ν Ι Α.

Διαίρεσις καὶ ὄρια. Ἡ Ἀρμενία ἐδαιρεῖτο ἀπὸ τοὺς παλαιούς εἰς μικρὰν καὶ μεγάλην. Ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἦτο μερὶς τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἡ ἀπὸ τὸν Πομπήϊον κτισθεῖσα πόλις Νικόπολις (Χιέρμη) ἦτο ἡ μόνη ἐπίσημος· ἡ δὲ μεγάλη εἶχε πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν τὸν Ταῦρον, τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ τὴν Ἀσσυρίαν· πρὸς δὲ βορρᾶν, τὰ ὄρη τῆς Κολχίδος καὶ Ἰθηίας· πρὸς δὲ ἀνατολὰς, τὴν Μηδίαν καὶ Ἀλβανίαν· πρὸς δὲ δυσμαίς, τὸν Εὐφράτην καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν.

Ποταμοί. Εὐφράτης· Τίγρις· ὁ Κεντρίτης (Χαβούρ), ὅπου ὁ Σαλμανάσσαρ ἐμετοίνισε τὰς δέκα τῶν Ἰσραηλιτῶν Φυλᾶς, ἐκβάλλει εἰς τὸν Τίγριν. Ἀράξης (Ἀράς), ἀναβρῦει ἀπὸ τὸ ὄρος τὸν Ἄβον, ἐκχύνεται μετὰ τοῦ Κύρου εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν· καὶ οἱ δύο εἶναι ὀρηκτικοὶ ποταμοί· ὁ Φᾶσις ῥέει πρὸς τὴν Κολχίδα, καὶ ἐκεῖ χύνεται εἰς τὴν μαύρην Θάλασσαν. Ὁ Λύκος (Νάρκῆλδ) ἐκχύνεται μετὰ τὸν Τίγριν.

Ὅρη. Ὁ Νιφάτης εἰς τὸ μέσον τοῦ κάτω μέρους. Τὸ Γορδιαῖον, ἡ Κουρδικὸν ὄρος εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Τιγρίου. Ὁ Ἄβος (Ἀραράτ) πρὸς ἀνατολὰς· Ὁ Σκυδίσσης εἰς τὸν Πόντον πρὸς τὴν Κολχίδα.

Λίμναι. Ἀρσηνὴ, τὴν σήμερον ἡ λίμνη τοῦ Βάν, εἶναι ἡ μεγίστη. Ἀρέθουσα, Θωσπίτις· διὰ τῶν δύο τούτων διέρχεται ὁ Τίγρις.

Πόλεις. Τιγρανόκερτα (Σερῆδ), ἡ μεγίστη μητρόπολις τοῦ Τιγράνου εἰς τὴν κορυφὴν βουνοῦ τινος. Θεοδοσιούπολις (Ἐρσερούμ) καὶ Ἀρτάξατα, ἡ παλαιὰ τῆς χώρας μητρόπολις, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξίας διὰ συμβουλῆς τοῦ Ἀννίδα.

Σημείωσις. Ἡ Ἀρμενία ἦτο ὅλη βουνώδης, τὰ ὄρη τῆς πολλὰ ὑψηλὰ, καὶ ἡ διάβασίς των συχνάκις ἐπικίνδυνος. Αἱ καρποφορώταται πεδιάδες ἦσαν αἱ πλησίον τοῦ Ἀράξου· βουνὰ τινα μεσημβρινὰ περιεῖχαν καὶ ἔδιδαν χρυσόν· οἱ Ἴπποι καὶ τὰ ἐντόπια δαμασκηναὶ ἦσαν ἐξαίρετα προϊόντα τῆς χώρας. Οἱ κάτοικοι εἶχαν καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔθνη τῶν Σύρων. Ἡ θρησκεία των ἦτο ἡ Περσική.

Ι Δ Ι Ω Σ Α Σ Ι Α.

Όρια. Ἡ ἰδίως Ἀσία εἶναι μεγάλη χερσόνησος περιοριζομένη ἐκ μὲν Βορρᾶ ἀπὸ τὸν Εὐξείνου Πόντου, ἐκ δὲ δυσμῶν ἀπὸ τὴν Προποντίδα καὶ τὸ Λιγαῖον πέλαγος, ἐκ δὲ Νότου ἀπὸ τὴν μεσόγειον θάλασσαν, ἐκ δὲ ἀνατολῶν ἀπὸ μέρος τῆς Συρίας καὶ Ἀρμενίας.

Θάλασσαι καὶ Κόλποι. Ὁ Εὐξείνος Πόντος ἢ Προποντὶς συνέχεται μὲ τὸν πόντον μὲν διὰ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου, μὲ τὸ Λιγαῖον δὲ πέλαγος, διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου (Δαρδανέλλια). Τὸ Λιγαῖον πέλαγος περὶ μὲν τὴν νῆσον Ἰκάρειαν ἐνομάζεται Ἰκάρειον· μεταξὺ δὲ Ῥόδου καὶ Κρήτης, Καρπάθειον. Ἡ μεσόγειος θάλασσα.

Χῶραι καὶ κάτοικοι. Κατὰ μῆκος τῶν δυτικῶν αἰγιαλῶν ἐκατοίκουν οἱ Ἕλληνες, οἵτινες διὰ τῆς μεγάλης ἐμπορίας ἔγιναν πλούσιοι καὶ δυνατοί, καὶ συνεισέφεραν τὰ μέγιστα εἰς αὐξήσιν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς παιδείας. Τὰ μεσόγεια μέρη ἐκατοικούντο ἀπὸ ἐντοπίους λαοὺς εἰσφόρους καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν, καὶ ἦσαν διηρημένα εἰς πολλὰς χώρας.

Α΄. Μυσία.

Διαίσεις καὶ ὅρια. Οἱ παλαιοὶ ἐνομάζουσι δύο Μυσίας· μικρὰν Μυσίαν παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκτεινομένην ἀπὸ τὸ σῆμα τοῦ Αἰσῆπου ἕως τὴν Βιθυνίαν, καὶ περιοριζομένην ἐκ βορρᾶ ἀπὸ τὴν Προποντίδα, ἐξ ἀνατολῶν ἀπὸ τὴν Βιθυνίαν, ἐκ δυσμῶν καὶ νότου ἀπὸ τὴν Τρωάδα· καὶ μεγάλην Μυσίαν σιμὰ τοῦ ποταμοῦ Καΐκου, τῆς ὁποίας ὅρια

ἦσαν ἐκ δυσμῶν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἐκ βορρᾶ ἡ Τρωάς, ἐκ νότου τὸ Πέργαμον, ἐξ ἀνατολῶν ἡ Φρυγία.

Ποταμοί. Εἰς τὴν μικρὰν Μυσίαν ὁ Γρανεικὸς (Σουσουγιρλί), ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος ἔκαμε τὴν πρώτην κατὰ τῶν Περσῶν μάχην καὶ ὁ Αἴσηπος· εἰς τὴν μεγάλην Μυσίαν, ὁ Καϊκος (Γαμίτσι καὶ Κάτσι, ἄλλοι δὲ Χιαΐ), ὅς τις χύνεται εἰς τὴν Σιλακσαν σιμὰ τοῦ Ἀδραμυτίου· ὁ Εὐηνος (Ψιδάρι).

Ὀρη. Ὀλυμπος (Κεσιδάρ) εἰς τὴν μικρὰν Μυσίαν, διατεθῆ καὶ καταγώγιον τῶν κλεπτῶν.

Πόλεις. Εἰς τὴν μικρὰν Μυσίαν, Λάμφακος (Λάμφικο, Λεψέκ) εἰς τὴν Προποντίδα, ἐλυτρώθη ἀπὸ τὸν ἀραμιστῶν διὰ τῆς φρονίμου ἐπινοίας τοῦ φιλοσόφου Ἀναξιμένους· εἶχε καλοὺς ἀμπελώνας. Εἰς τὴν μεγάλην Μυσίαν, τὸ Πέργαμον μία ἀπὸ τὰς καλλίστας πόλεις τῆς Ἀσίας, καθέδρα ποτὲ τῶν περιφήμων βασιλέων ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀττάλου, καὶ ἐσία τῶν τεχνῶν καὶ τῶν Μουσῶν. Ἐκδόθηκαν ἀπ' αὐτὴν πολλαὶ ὠφέλιμα ἐφευρέσεις, οἷον ὁ Περγαμηνὸς χάρτης, καὶ πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες, ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Γαληνός. **Κυζίκος**, νῆσος, ἣτις ἐφημίσθη διὰ τῆς ἐπ' αὐτὴν κτισθείσης πόλεως Κυζίκου. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο ποτὲ μία ἀπὸ τὰς καλλίστας τῆς Ἀσίας, ἔκαμνεν ἀξιόλογον ἐμπορίαν, καὶ εἶχε δύο καλοὺς λιμένας. Ἐμπροσθεν αὐτῆς κεῖται ἡ διὰ τὰ μάρμαρά της περίφημος νῆσος **Προκόννησος** (Μαρμαράς). Καὶ αἱ δύο αὗται νῆσοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Προποντίδα.

Β'. Τρωάς.

Ὀρία. Ἡ Τρωϊκὴ ἐπικράτεια, ἡ γενικώτερον Τρωάς, ἐξηπλόνητο ἀπὸ τὸν Αἴσηπον ἕως τὸν Κιαικόν. Ἀπ' αὐτῆς πρέ-

πει νὰ διακριθῆ ἡ μικρὰ Τρωὰς, ἣτις ἀπὸ Ἀβύδου (Νάγαρα, κατ' ἄλλους Κουμκάλλα) ἐξηπλόνητο ἕως τοῦ ὄρους Λεκτοῦ, καὶ περιεκλείετο ἀπὸ τὰς δύο Μυσίας.

Ποταμοί. Σιμόεις, καὶ Σκάμανδρος ἢ Ξάνθος, δύο μικροὶ ποταμοί, οἵτινες χάνονται εἰς ἐλώδεις τόπους, ἀλλ' ἦσαν πάλαι ποτὲ τὰ θεάτρον, ὅπου παρεσάθη τὸ μέγιστον μέρος τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Ὅρος. Ἰδῆ (Ραουτσέν) ὄρειον βουνόν.

Πόλεις. Ἀβυδός (ἐν ἀπὸ τὰ σημερινὰ Δαρδανέλλια) εἰς τὸ νότιον τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπου ἐγεφύρωσε τὸν Ἑλλησπόντον ὁ Ξέρξης. Δάρδανος σημεῖα τῆς Ἀβύδου· ἀπ' αὐτὴν προέλθε τὸ ὄνομα τῶν Δαρδανελλίων. Ἰλιον ὑποκάτω τῆς Δαρδάνου πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅχι ὅμως ἡ παλαιὰ Τροία, ἣτις ἔκειτο ὅπισθεν αὐτῆς 30 σταδίους πρὸς τὴν ξηρὰν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ θέσις ἦτο ἀβέβαιος εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Καίσαρος.

Γ'. Αἰολίς.

Ὅρια. Αἰολίς ἐκλαμβάνεται ἄλλοτε μὲν ἡ τοῦ Ὀμήρου Τρωὰς, ἄλλοτε δὲ ἡ πρὸς νότον τῆς Τριώδος χώρα.

Πύλεις. Ἐλαία, ὁ λιμὴν καὶ ὁ ναύσταθμος τοῦ Περγάμου. Γρύνιον εἶχε περίφημον ναὸν καὶ ἄλτος τοῦ Ἀπόλλωνος. Κύμη (Φόϊα νόβα), ἡ μέγιστη καὶ λαμπροτάτη ἀπὸ τὰς Αἰολικὰς πόλεις· πλησίον τῆς ἦτο περίφημος κόλπος. Μυρίνα πόλις, καὶ λιμὴν.

Σημειώσεις. Ὅλαι αὗται αἰ χῆραι περιεκλείσθησαν ἐφεξῆς εἰς τὴν Μυσίαν. Ἡ Μυσία ἦτο γονιμωτάτη σίτου καὶ οἴνου· ὁ οἶνος τῆς Λαμφάκου καὶ τοῦ Παρίου (Παρίφα) ἦτο ἀσύγκριτος.

Δ'. Β ι θ υ ν ί α.

Ὁ ρ ι α. Πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐπέκευνα τοῦ Παρθενίου (Παρτάνο, καὶ Δολάπ τὸ αὐτὸ) ἢ Παφλαγονία • πρὸς Βορρᾶν, μέρος τοῦ Εὐξείνου Πόντου • πρὸς δυσμὰς, ἢ Προποντις καὶ ἡ Μυσία • πρὸς μεσημβρίαν, ἢ Φρυγία καὶ ἡ Γαλατία.

Π ο τ α μ ο ί. Ὁ μέγιστος ποταμὸς ταύτης τῆς χώρας ἦτο ὁ Σαγγάριος (Λιάλα).

Π ό λ ε ι ς. Προῦσα, κτισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἀννίβαν, πόλις περίφημος. Νικομηθεῖα (Ἰσμίτ), ἡ παλαιὰ πολλὰ μεγαλοπρεπῆς μητρόπολις τῆς χώρας. Λίθισσα, εἰς τὰ πέριξ τῆς Νικομηθεῖας • ἐδῶ ἐτάφη ὁ Ἀννίβας. Χαλκηδών (Καδίκιϊ) ἀντικρὺ τοῦ Βυζαντίου • περίφημος εἰς τοὺς μέσους χρόνους διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγκροτηθεῖσαν οἰκουμενικὴν σύνοδον. Νίκαια (Ἰσνίκ), πόλις καλὴ, εἰς τὴν ὁποίαν συνεκροτήθη ἡ πρώτη οἰκουμενικὴ σύνοδος.

Σ η μ ε ί ω σ ι ς. Ἡ Βιθυνία εἶχε καλὰς ποιμένας • τὸ τυρίον τῆς Βιθυνίας ἦτο πολλὰ περίφημον εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους.

Ε'. Π α φ λ α γ ο ν ί α.

Ὁ ρ ι α. Μεταξὺ τῶν ποταμῶν Παρθενίου καὶ Ἄλνος (Λάλι, κατ' ἄλλους Κασιλβιμαλ, ἢ Κισιλ ἔρμακ) • πρὸς Βορρᾶν, ὁ εὐξείνος Πόντος • πρὸς ἀνατολὰς, ὁ Πόντος • πρὸς Νότον, ἡ Γαλατία • πρὸς δυσμὰς, ἡ Βιθυνία.

Π ο τ α μ ό ς. Ὁ περίφημος Ἄλμος, ὃς τις ἦτο ποτὲ τὸ ὄριον τῆς Λυδικῆς βασιλείας πρὸς τὴν κυριότητα τῶν Μήδων.

Π ό λ ε ι ς. Ἀμασρίς εἰς τὸ ζόμα τοῦ Παρθενίου. Σινώ-

πη (Σινάβε), παλαιά, μεγαλοπρεπής, καὶ περίφημος παραθαλάσσιος πόλις· πατρίς τοῦ κυνικοῦ Διογένους. Γάγγραι (Γινύπολι), μητρόπολις τῆς Παφλαγονίας εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλατίας. Πομπηϊοῦ πόλις (σιμὰ εἰς τὸ Τάσ Κουπρού), κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πομπηίου, ἔκειτο εἰς τὴν ὑψόμενον τοῦ Ὀλγιάσσου· εἰς τὰς ἕχθρας τοῦ Ἄλυος.

Σημείωσις. Ἡ Παφλαγονία εἶχεν ἀγαθὸν εἶνον καὶ καλὰ μαλλία, μετὰ τὰ ὅποια ἔκαμνεν ἐμπορίαν μεγάλην.

ΣΤ'. Π ό ν τ ο ς.

Ὅρια. Ὁ Πόντος ἐξηπλόνητο ἀπὸ τὸν Ἄλυον ἕως τὴν Τραπεζοῦντα. Πρὸς Βορρῶν, ὁ εὐξεινος Πόντος· πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Κολχίς καὶ ἡ Ἀρμενία· πρὸς μεσημβρίαν, ἡ Καππαδοκία· πρὸς δυσμὰς, ἡ Παφλαγονία καὶ ἡ Γαλατία.

Ποταμοί. Ὁ Ἄλυς, ὁ Θερμώδων (Παρμόν), σιμὰ τοῦ ὁποίου λέγουσιν ὅτι ἐκατοίκουν ποτὲ οἱ Ἀμαζόνες.

Πόλεις. Ἀμισός, πόλις εὐτυχῆς, παραθαλάσσιος. Κόμανα Ποντικὰ (Τοκάτ). Ἀμάσεια εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ Ἰριδὸς καὶ Λύκου, καθέδρα τοῦ Ποντικοῦ βασιλείου, καὶ πατρίς τοῦ Στράβωνος. Κάβειρα, καθέδρα τοῦ Μιθριδάτου, ὃς τις ἐνικήθη ἐδῶ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων Λούκουλλον. Εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἔγειναν οἱ πρῶτοι ὑδρόμυλλοι. Μετέπειτα ὠνομάσθη Διόσπολις, Σεβαστή, καὶ Νεοκαισάρεια. Κερασοῦς (Κεραποῦντα)· διὰ τὰς κερασίας, αἱ ὅποιαι μετεφυτεύθησαν ἐκεῖθεν. Τραπεζοῦς (Τραβισόνδα), παλαιά, περίφημος, ἐμπορικὴ, παραθαλάσσιος πόλις.

Σημείωσις. Ὁ Πόντος ἦτο χώρα εὐφορωτάτη· αἱ

ἄμπελοι ἐφύτρωναν καὶ ἐκαρποφόρουν αὐτόματοι. Ἡ περὶ τὰ Ποντικά Κόμανα χώρα ἦτο κατ' ἐξοχὴν καρποφόρος, καὶ εἶχε πολλοὺς ἀμπελῶνας, καὶ ὀπωρῶν κήπους· καὶ τὰ κοινὰ δένδρα ἤκμαζαν ἐκεῖ καθ' ὑπερβολήν· ὅσα δένδρα ἐπιροφίρα καλλιεργοῦμεν ἡμεῖς, ἐκεῖ τὰ πλείσα ἤυξαναν αὐτομάτως καὶ ἀπεριποιήτως· ἔτρεφε δὲ καὶ πρόβατα καὶ αἰγίδια πολλά.

Ζ. Ἰωνία.

Ὅρια. Ἡ Ἰωνία ἐξηπλόυετο σενῶς ἀπὸ Φωκαίας (παλαιαὶ Φῶκαι) ἕως τῆς Μιλήτου. Πρὸς δυσμᾶς, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· πρὸς Βορρᾶν, ἡ Αἰολίς· πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Λυδία· πρὸς νότον, ἡ Καρία.

Ποταμοί. Ἐρμος (Σαραβάτ)· ὁ χρυσορύϊας Πακτωλὸς χύνεται εἰς αὐτόν. Μέλης, πλησίον τῆς Σμύρνης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠνομάσθη ὁ Ὅμηρος Μελησιγενής. Κάυστρος (ὁ μικρὸς Μαϊάνδρος, ἀπὸ τοὺς Τούρκους Καρασουῖ, ὁ αὐτὸς καὶ Μινδρεκαρὰ), καὶ ὁ Μαϊάνδρος ἦσαν περίφημοι.

Ὅρη. Μίμας πλησίον τῶν Ἐρυθρῶν· αὐτοῦ ἦτο καὶ τὸ ἀκρωτήριον Ἄργεννον, καὶ τὸ ὄρος ὁ Κώρυκος, ἐλόγυρα τοῦ ὁποῖου ἦτο ληστήριον τῶν ὀνομαζομένων Κωρυκαίων πειρατῶν. Τοῦ Μίμαντος μέρος εἶναι ἡ Μέλαινα ἄκρα (Καραπυρνοῦ), ὅπου ἦτο λατόμιον μύλων. Μυκάλη, πρὸς Βορρᾶν τῆς Πριήνης (Παλάτια)· ἀντικρὺ αὐτῆς εἶναι ἡ νήσος Σάμος, ὅπου ὁ Κίμων ἐνίκησε ναυμαχῶν. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει καὶ τὸ ἀκρωτήριον Τρωγίλιος ἄκρα ὀνομαζόμενον.

Πόλεις. Φώκαια (παλαιαὶ Φῶκαι) εἰς τὰ σύνορα τῆς Αἰολίδος, παλαιὰ πόλις, ὀνομαστὸν ἐμπορεῖον, εἶχε δύο ἀσφαλεῖς λιμένας. Σμύρνη, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους

χρόνους περικλεής, ισχυρά, και πολλά καλή πόλις. Διὰ πολλῶν ἐδείκνυεν, ὅτι ὑπῆρξε μήτηρ τοῦ μεγάλου Ὀμήρου, και προσέτι μετὰ τὸ Ὀμήρειόν της. Κλαζομεναί (Κιτελμάν). Ἐρυθραί (Κολίτα), μετὰ λιμένα Κισσόν. Τέως (Σεγέσι), ἡ πατρίς τοῦ Ἀνακρέοντος. Κολοφῶν (Βελβεδέρε ἀπὸ τοὺς Ἴταλοὺς, Σιγατσικ ἀπὸ τοὺς Τούρκους), ἦτο περίφημος διὰ τὴν θαλάσσιον δύναμίντης, και διὰ τοὺς ἵππικούς πολέμους της, οἷσε, ὅπου ὑπήγειαν ἐπικούροι, διέλυαν εὐθύς τὸν πόλεμον· ἐγένεν ἐκ τούτου παροιμία «τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε» σημαίνουσα τὴν παντὸς πράγματος τελειότητα και βεβαιότητα. Μεταξὺ Λεβέδου (Λεβδίτσι) και Κολοφῶνος ἔκειτο τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καθιερωμένου ἄλτος ἡ Κλάρος ὁμοῦ μετὰ χρησῆριον. Ἐφεσος (Ἀϊάσολικ), μία ἀπὸ τὰς πρώτας τῶν Ἰωνικῶν πόλεων· ὁ εἰς αὐτὴν ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος τὴν ἐφήμισεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἦτο τῆς ἐμπορίας τὸ κέντρον μετὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Γαύρου χώρας. Πριήνη (Παλάτια) και Μυοῖς, δύο πόλεις πλησίον τοῦ Μαιάνδρου, ἐκτὸν δώδεκα Ἰωνικῶν πόλεων. Μίλητος (Παλατασά), μετὰ τὴν Ἐφεσον ἡ περιφανεστέρα πόλις τῆς Ἰωνίας· ἐξαπέστειλεν εἰς πολλὰ μέρη ἀποικίας. Θαλῆς και Αἰαξίμανδρος ἶδαν τὸ φῶς εἰς αὐτὴν.

Σημειώσις. Ἡ Ἰωνία εἶχε πολλὰ εὐκρατον και ἀγαθὸν κλίμα, και ἐγέννα καρπούς και οἶνον και ἔλαιον. Οἱ Ἴωνες ἐδίδαξαν τοὺς ἄλλους Ἕλληνας νὰ γράφωσι τὰ γράμματα, και μᾶς ἔδωκαν τὸν πρῶτον ποιητὴν και τῆς Ἑλλάδος και ὅλου τοῦ κόσμου· τὰ μαλλία τῆς Μιλήτου ἦσαν τὰ κάλλιστα εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰωνίας ἦσαν Ἕλληνες, οἷτινες ἔμειναν ἐκτὸς τῆς τῶν Ἀθηναίων προσαγῆς, και πολλούς χρόνους διετηρήθησαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δεσποτείαν τῶν μοναρχῶν τῆς Λυδίας και Περσίας· μετὰ ἰδιῶτων καράδια ἐπραγμα-

τείοντο εἰς ὄλους τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς μεσογείου θαλάσσης, καὶ κατέστησαν πολλαχοῦ ἀποικίας.

Η'. Λυδία ἢ Μαιονία (Καρασία).

Ὅρια. Πρὸς δυσμὰς, Ἰωνία· πρὸς βορρᾶν, Μυσία· πρὸς ἀνατολὰς, Φρυγία· πρὸς νότον, Καρία.

Ποταμοί. Ὁ Ἔρμος (Σαραβὰδ, ὁ καὶ Κέδος), Πακτωλὸς, Κάυσρος, Μαιάνδρος· οἱ αὐτοὶ, τοὺς ὁποίους ἀπηγνήσαμεν καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν.

Ὅρη. Ὁ Τμῶλος (Ταμολίζη) πρὸς τὰ μεσημβρινὰ τῶν Σάρδεων, τοῦ ὁποίου ὁ εἶνος καὶ ὁ κρόκκος ἦσαν ἀγαπητὰ καὶ ἡ Σίπυλος.

Πόλεις. Σάρδεις (Σάρτι), παλαιὰ καὶ μεγάλη πόλις, βασιλεῖον τοῦ Κροίσου. Φιλαδέλφεια. Μαγνησία πρὸς Σιπύλῳ, ἀξιόλογον ἐμπορεῖον ὄχι μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἔρμον· ἡ δὲ Μαγνησία ἐπὶ Μαιάνδρῳ εἶναι πόλις Ἰωνικὴ, καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν Τούρκων Γιουσέλ Ἰσσάρ.

Σημείωσις. Ἡ Λυδία εἶχε τὰς αὐτὰς ιδιότητες μὲ τὴν Ἰωνίαν· καὶ αἱ δύο ἔπαθαν κακὰ ἀπὸ τοὺς σεισμούς. Οἱ Λυδοὶ λέγονται, ὅτι εὔρηκαν τὴν τέχνην νὰ χωνεύωσι τὰ μεταλλεύματα, καὶ νὰ τὰ σφυρηλατῶσιν. Εἰς τὴν Λυδίαν ἐγεννώντο δένδρα ἐπιτήθεια εἰς ναυπηγίαν. Ἡ παλαιὰ τῶν Λυδῶν βασιλεία ἦτο πολὺ μεγαλητέρα παρὰ ταύτην τὴν ἐπαρχίαν· Περιελάμβανε τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς ἰδίως Ἀσίας ἕως τὸν Ἄλυν.

Θ'. Φρυγία.

Ὅρια. Πρὸς βορρᾶν, Γαλατία καὶ Βιθυνία· πρὸς ἀνατολὰς, Καππαδοκία· πρὸς νότον, Λυκία καὶ Πισιδία· πρὸς δυσμὰς, Μυσία καὶ Λυδία καὶ Καρία.